

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection](#)[Iconothèque](#)[Collection](#)[Série C - 1616. Filippo Ferroverde, *Mythologiae libri* \(Padoue\)](#)[Item](#)[Mythologia, Padoue, 1616 - 84 : L'Océan](#)

Mythologia, Padoue, 1616 - 84 : L'Océan

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série C - 1615. Filippo Ferroverde, Nove Imagini degli dei (Padoue)

[Nove Imagini, Padoue, 1615 - Annot. 17 : L'Océan](#) *a pour reproduction ce document*

Informations sur la notice

Auteurs de la notice [Équipe Mythologia](#)

Présentation du document

Publication *Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrum Paulum Tozzium, ex typographeio Laurentij Pasquati, 1616

Exemplaire [HathiTrust](#) : [Getty Research Institute](#) -

<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Formatin-4

Paginationp. 427

Exposition virtuelle [La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 11/04/2024

rum motus qui non caelo, sed terram moveri arbitrabantur, ut aſſerit Proſemeus & Ariſto- tel. libr. 3. caeli, neminem ac fluvii etiam mo- ueantur, & uniuerſa aquarum moles, apparet rectè dubitare poſuiſſe. Eſt enim non minus Oceani, quam flauiorum perpetuus motus, cum modò afluat, modò refluat; quod fieri ad Lunæ curſum nonnulli arbitrantur. ita ut eum Luna aſcendit ab Oceano donec ad me- dium caeli veniat, afluant aquae, refluantque cum deſcendit. Atque hic motus non ſemper ſibi eſt ſimilis. magis enim refluit in plenilunio cum in nouilunio vix ſentiat, & cum caelum ſerenum fuerit. motus etiam augetur, ita ut humiliores aquae relinquuntur. Ad hanc rem nonnihil conferunt etiam coniunctiones & oppo- ſitiones reliquorum planetarum, & quibusſam anni temporibus in etiã magis fit, maiorq; varie- tas in hiſ moribus exiſtit, quippe eum circa tropi- cum eſtiuum augetur acceſſus, & reſceſſus, mino- que fiat ad tempus uſque æquinoctii, ac rurfus creſcat ad hybernum tropicum, & ab eo ad ver- num æquinoctium minuat. Augetur iſtud etiam vi eorum ſignorum, in quibus Luna fue- rit in ſuis mutationibus. nam in placidioribus æqualiores ſunt motus, in vehementioribus magis inæquales, quod etiam vis imbrium au- get, ac impetus ventorum. Hæc tanta cauſa- rum varietas fecit, ut nulla certa ratio horum

motuum aquarum aſſerri vel à peritiſſimis na- uigantibus poſſit. Eſt autem Oceanus uniuerſa illa aquarum moles quæ terram undique cir- cundat: nam quocumque ad extremas terræ oras quis acceſſerit, mare illi latiffimum occu- rit, quod ab Oriente quidem Eoum aut Indi- cum appellatur, ab occidente Atlanticum, ubi Hiſpaniam Mauritaniamque diſtermi- nat. Ad Septentrionem & ad oppoſitam huic regionem mare Ponticum & glaciale nuncu- patur, & rubrum aut Aethiopicum. Multi ſanè nauigijs ad extremam oram Oceani penetrare conati ſunt, multorumque dierum iter fecerunt, ſed illis priùs annonæ & res victui ne- ceſſariæ deſecerunt, quam aquarum ſpacium, & nauigabilis planities, ut teſtatut Strabo, & Rhianus in nauigatione Hannonis Chartagi- nenſis.

At nunc quaeramus, cur hæc de Oceano fiſta ſint. Oceanum Cœli & Terræ filium cre- diderunt, quoniam ex informi materia cum priùs natus fuiſſet amor, iſque uniuerſam mo- lem miſcuiffet, natum eſt Cœlum, & Mare, & Terra, & omne Deorum genus pupullauit, ut ait Ariſtophanes in Auibus:

πρότερον δ' ἢ κ' ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν ἔρως συνέμιξεν ἅπαντα.
 Συμμετρυνμένον δ' ἑτέρον ἑτέροις, γέρετ' ἠρα-
 ρός, ἠκεανός τε,

H h h z ϩ ϩ ϩ.